

یه که مین مالپه‌ری کوردی تاییه ت به پرسیار و وه‌لامی شهرعی

تاشناکردنی موسلمانان به چاره‌سهری نه‌خوشیه‌کان (له قورئان و فهرموده راسته‌کان)

ئاماده‌کردنی

سه‌روه‌ت کامه‌ران علی

پیداچوونه‌وه

مامۆستا ئاکۆ محمد

مامۆستا إدريس محمود

ba8.org - walamakan.com

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سهرى نه خوښييه كان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله، أما

بعد:

گهر بپروانينه قورئان و سوننه تى دروستى په يامبه رى خدا
ﷺ ده بينين کومه ليک شتى سروشتى وه کو شيفا و
چاره سهر هاتوون که که سى موسلمان به کارى به ينييت دواى
پشت به ستنى ته و اوى به خواى گه وره ئه و ا ده بيته شيفا و
چاره سهر بوى له نه خوښى، جا به ندهش له م چنه د پهره
که مه دا هه موو ئه وانه ي که پيش چاوى که وتوون له قورئان
و سوننه تى دروستدا کوى کردونه ته وه، خواى گه وره له بهر
ناوه جوانه کانى و سيفاته به رزه کانى من و ئيوهش له
هه موو نه خوښى و په تا و دهرديک پياريزيت اللهم آمين.

چارەسەرەکان

۱- ئاوی زەمزەم:

پەيامبەرى خودا ﷺ دەفەرمویت: (خَيْرُ مَاءٍ عَلَى وَجْهِ
الْأَرْضِ مَاءُ زَمْزَمَ، فِيهِ طَعَامٌ مِنَ الطَّعْمِ، وَشِفَاءٌ مِنَ
السُّقْمِ)^(۱).

واتە: باشتەين ئاويك لەسەر زەوى ئاوى زەمزەمە، وە لە
جیگەى خواردنە، وە شىفایە بۆ نەخۆشى.

وە لە فەرمودەى کى تردا دایکە عائشە دەیگىریتە وە
دەفەرمویت: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَحْمِلُ مَاءَ زَمْزَمَ

(۱) رواه الطبراني في الكبير برقم (۱۱۱۶۷) ، وحسنه الألباني في
(صحيح الترغيب والترهيب) برقم (۱۱۶۱) .

تأشناکردنی موسلمانان به چاره‌ساری نه‌خوشییه‌کان

فِي الْأَدَاوَى وَالْقِرْبِ، وَكَانَ يَصُبُّ عَلَى الْمَرْضَى
وَيَسْقِيهِمْ^(۱).

واته: په‌يامبه‌ری خودا ﷺ تاوی زه‌مزهمی هه‌لده‌گرت له
ده‌فر و قاپ و جه‌وه‌نه، وه ده‌یکرد به‌سەر نه‌خوشدا و پیی
ده‌دان بۆ خواردنه‌وه.

وه په‌يامبه‌ری خودا ﷺ ده‌فرمویت: (مَاءٌ زَمْزَمٌ لِّمَا
شُرِبَ لَهُ)^(۲). واته: تاوی زه‌مزهم بۆ ئهو نییه‌ته‌یه بۆی
خوراوه.

(۲) رواه البخاري في تاريخ الكبير برقم (۶۳۹)، وصححه الألباني
في (صحيح الترغيب والترهيب) برقم (۸۸۳).

(۱) رواه ابن ماجه برقم (۳۰۶۲)، وصححه الألباني في (صحيح
ابن ماجه) برقم (۲۵۰۲).

(۲) زاد المعاد (۴/۳۹۳).

ئیمامى (ابن القیم) دەفەر مویت: (جَرَبْتُ أَنَا وَغَيْرِي
مِنَ الاسْتِشْفَاءِ بِمَاءِ زَمْزَمَ أُمُورًا عَجَبِيَّةً، وَاسْتَشْفَيْتُ بِهِ
مِنْ عِدَّةِ أَمْرَاضٍ، فَبَرَأْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ)^(۱).

واتە: خۆم و جگە لە خۆم ئاوی زەمزه مان تاقیکردۆتەو
بۆ وەرگرتنى شىفا کۆمەڵە شتیکی سەیرمان بینو، وە
وەکو شىفا بەکارم هێناو، بۆ زۆریک لە نەخۆشییەکان،
چاک بومەتەو بە ئیزنى خودا وە ئیمامى (ابن العربي)

دەربارەى شىفا بە ئاوی زەمزه دەفەر مویت: (هَذَا
مَوْجُودٌ فِيهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، لِمَنْ صَحَّتْ نِيَّتُهُ،
وَسَلِمَتْ طَوِيلَتُهُ، وَلَمْ يَكُنْ بِهِ مَكْذَبًا، وَلَا شَرِبَهُ

ئاشناكردىنى موسلمانان به چارسەرى نەخۇشىيەكان

مُجْرَبًا، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَوَكِّلِينَ، وَهُوَ يَفْضَحُ
الْمُجْرِبِينَ^(۱).

واتە: ئەم شىفایەى تىدا دەيىت تا رۆژى قىامت، بۆ
كەسيك نىيەتى چاك بکات و دەروونى پاك بىت، وە بە
درۆى نەزانىت، وە بەنىيەتى تاقىکردنەوى نەيخواتەو،
بەراستى خواى گەورە لەگەڵ ئەوانەىە كە پشتى پى
دەبەستن، وە ئەو كەسانەش پيسوا دەكات كە بۆ
تاقىکردنەوى دەيخۆنەو.

* وە ئەم ئاوە لە نىو عەرەبدا پى دەوترا (عافية).

واتە: شىفا و لەش ساغى

(۱) أحكام القرآن لابن العربي (۳/۹۸)

۲- كەلەشاخ:

پەيامبەرى خودا ﷺ دەفرمويّت: (الشِّفَاءُ فِي ثَلَاثَةٍ ... وَشَرْطَةُ مُحْجَمٍ)^(۱).

واتە: شىفا لە سێ شت داىە ... - يەكێك لەوانە - كەلەشاخ.

وہ پەيامبەرى خودا ﷺ دەفرمويّت لە فرمودەيەكى تردا: (إِنَّ أَفْضَلَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ أَوْ هُوَ مِنْ أَمْثَلِ دَوَائِكُمْ)^(۲).

واتە: بەراستى باشترين ئەو شتانەى چارەسەرى پى بکەن كەلەشاخە يان لە چاکترین چارەسەرەکانتانە.

(۱) رواه البخاري برقم (۵۲۶۹) .

(۲) رواه البخاري برقم (۵۲۶۳) ، ومسلم برقم (۲۹۵۲) .

ئاشناکردنى موسلمانان به چارەسەرى نەخۆشییەکان

لە رىوايەتێكى تردا هاتووە پەيامبەرى خودا ﷺ دەفەرموێت: (**إِنْ كَانَ فِي شَيْءٍ مِنْ أَدْوِيَّتِكُمْ خَيْرٌ فَفِي شَرْطَةِ مُحَجِّمٍ**)^(١).

واتە: ئەگەر لە شتێک لە چارەسەرەکانتاندا چارەسەر هەبێت ئەوا لە کەڵەشاخدا هەبێ.

وە لە بارەى گەورەى کەڵەشاخەو (ابن مسعود) دەفەرموێت: (**حَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ لَيْلَةِ أُسْرِي بِهِ: أَنَّهُ لَمْ يَمُرْ عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا أَمَرُوهُ أَنْ مُرُّ أُمَّتِكَ بِالْحِجَامَةِ**)^(٢).

(٣) رواه البخاري برقم (٦٥٨٣)، ومسلم برقم (٢٢٠٥).

(١) رواه الترمذي برقم (٢٠٥٢)، وصححه الألباني برقم (٣٤٦٢).

ئاشناکردنى موسلمانان به چارهسەرى نەخۆشپىيەكان

واتە: پەيامبەرى خدا ﷺ باسى ئەو شەوھى کرد كە شەو رەوى پىكرا: بەلای هیچ كۆمەلە فریشتەيەك لە فریشتەكاندا تىنەپەرى بوو ئیلاا فەرمانیان پى کردبوو كە فەرمان بە ئومەتەكەت بكە بە كەلەشاخکردن

تېيىنىيەكى پىويست: ئەو رۆژانەى سوننەتە كەلەشاخى تىدا بكرىت برىتييە لە (۱۷ ، ۱۹ ، ۲۱) ى مانگى كۆچى، وە دروستيشە لە جگە لەم سى رۆژەش بكرىت.

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سهرى نه خوشييه كان

۳- ههنگوين:

خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾^(۱).

واته: له ناو سکی ئەو ههنگانه خواردنه وهیهك بۆ ئیوه ههیه كه ههنگینه ، وه پهنگی جیاوازه كه شیفای تێدایه بۆ خهلكی، وه به دلتیایی ئەمانه ههمووی بهلگه ونیشانهن له سهر توانا و دهسهلات و تاك و ته نهایی خوای گه وره بۆ كهسانێك كه بیر بکه نه وه.

وه په یامبهری خودا ﷺ ده فەرمویت: (الشِّفَاءُ فِي ثَلَاثَةٍ ... شَرْبَةِ عَسَلٍ)^(۱). واته: شیفای له سی شت دایه

...

(۱) سورة النحل ، الآية (۶۸) .

- يه كيك له وانه - خواردنه وهى ههنگوين.

وه له فهرموده يه كى تر دا له (أبو سعيد الخدري) ده وه ده فهرمويت: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ أَخِي اسْتَطْلَقَ بَطْنَهُ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، فَسَقَاهُ ثُمَّ جَاءَهُ، فَقَالَ: إِنِّي سَقَيْتُهُ فَلَمْ يَزِدْهُ إِلَّا اسْتِطْلَاقًا، فَقَالَ لَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ جَاءَ فِي الرَّابِعَةِ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، فَقَالَ: إِنِّي سَقَيْتُهُ فَلَمْ يَزِدْهُ إِلَّا اسْتِطْلَاقًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ، فَسَقَاهُ فَبَرَأَ) (٢).

واته: پياويك هاته خزمه تى په يامبهري خودا ﷺ فهرموى: براكه م تووشى سكهوون بووه، په يامبهري خودا

(٢) رواه البخاري برقم (٥٢٦٩) .

(١) رواه البخاري برقم (٥٦٨٤) ، ومسلم برقم (٢٢١٧) .

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

ﷺ فەرموی: **هەنگوینی** پێ بده ، ئەویش پێی دا و دواتر هاتەوه و وتی: من هەنگوینم پێدا کەچی سەچوونەکەى زیادى کرد، پەيامبەرى خودا ﷺ سى جار پێى وت هەنگوینی پێ بده، لە جارى چوارەم هاتەوه و وتی: من هەنگوینم پێدا کەچی سەچوونەکەى زیادى کرد، پەيامبەرى خودا ﷺ فەرموی: خوا راستى فەرموو وه سکی براكەت درۆى کرد، ئەوه بوو جارێكى تر پێى دایەوه چاك بویەوه.

٤- رەشکە:

پەيامبەری خودا ﷺ دەفرمویت: (إِنَّ هَذِهِ الْحَبَّةَ
السَّوْدَاءَ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا مِنْ السَّامِ، قُلْتُ: وَمَا
السَّامُ؟ قَالَ: الْمَوْتُ)^(١).

واتە: ئەم رەشکەیه شیفایه بۆ هەموو دەردێک جگە لە
(السَّام) نەبێت، - گێڕەوهی فرمودەکە دەلیت و تم
(السَّام) چیه؟ فرموی: مردن.

(١) رواه البخاري برقم (٥٦٨٧)، ومسلم برقم (٢٢١٥).

ئاشناکردنى موسلمانان به چارهسەرى نەخۆشییەکان

۵- ئاوى دۆمه لان:

پەيامبەرى خودا ﷺ دەفرمويّت: (الْكَمَاءُ مِنَ الْمَنِّ
الَّذِي أَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ،
وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ)^(۱).

واتە: دۆمه لان جورىكە لەو گەزۆیەى كە خۆى گەورە بۆ
بەنى ئیسرائیلی دابەزاند، وە ئاوەكەشى شىفایە بۆ چاوە.

(۲) رواه البخاري برقم (۵۷۰۸) ، ومسلم برقم (۲۰۴۹) .

۶- زەیتون:

خوای گەوره کاتیك باسی زەیتون دەکات لە قورئاندا بە
دارێکی پیروژ و موبارەك ناوی دینیت، خوای گەوره
دەفەرمویت: ﴿مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ﴾^(۱).

و هه‌روه‌ها له‌به‌ر گه‌وره‌یه‌که‌ی سویندی پێ ده‌خوات، خوای
گه‌وره ده‌فەرمویت: ﴿وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ﴾^(۲). وه
په‌يامبه‌ری خدا ﷺ ده‌فەرمویت: (كُلُوا الزَّيْتَ
وَادَّهِنُوا بِهِ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ)^(۳).

(۱) سورة النور ، الآية (۳۵) .

(۲) سورة التين ، الآية (۱) .

(۳) رواه الترمذي برقم (۱۸۵۱) ، وحسنه الألباني في سلسلة الأحاديث
الصحيحة برقم (۳۷۹).

ئاشناکردنى موسلمانان به چارهسەرى نەخۆشییەکان

واتە: زەیت بۆن و خۆتانی پى چەور بکەن، چونکە بەراستی لە دارىكى پىروژه.

۷- شیری مانگا:

پەيامبەرى خودا ﷺ دەفرمويّت: (**عَلَيْكُمْ بِاللَبَنِ الْبَقَرِ فَإِنَّهَا تَرُمُّ مِنْ كُلِّ الشَّجَرِ، وَهُوَ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ**)^(۱).

واتە: پەيوەست بن بە شیری مانگاوه چونکە لە هەموو درەختيک دەخوات، وه شيفايه بۆ هەموو دەرديک.

وه لە فرمودەيه کى تردا پەيامبەرى خودا ﷺ دەفرمويّت: (**إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ**)

(۱) رواه الطبراني برقم (۹۱۶۴) ، والحاكم برقم (۸۲۲۴) ،

وصححه الألباني في (صحيح الجامع) برقم (۴۰۵۹) .

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره‌سەرى نەخۆشییەکان

شِفَاءٌ إِلَّا الْهَرَمَ، فَعَلَيْكُمْ بِالْبَّانِ الْبَقَرِ فَإِنَّهَا تَرُمُّ مِنْ كُلِّ الشَّجَرِ^(۱).

واتە: بەراستی خوای گەورە هیچ دەردیکی دانەبەزاندووە ئیلا چارەسەریشی بۆ دابەزاندووە جگە لە پیری، بۆیە پەيوەست بن بە شیرى مانگاوه چونکە لە هەموو درەختیەک دەخوات.

(۲) رواه النسائي في السنن الكبرى برقم (۶۸۶۳) ، وابن حبان برقم (۶۰۷۵) ، والحاكم برقم (۷۴۲۵) واللفظ له ، وصححه الألباني في سلسلة الصحيحة برقم (۵۱۸).

۸- عودی هیندی (قیستی هیندی):

پەيامبەرى خودا ﷺ دەفرمويّت: (عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْعُودِ
الْهِنْدِيِّ، فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ: يُسْتَعْطُ بِهِ مِنَ الْعُذْرَةِ،
وَيُلَدُّ بِهِ مِنْ ذَاتِ الْجَنْبِ)^(۱).

واتە: دەست بگرن بە دارە هیندیەو بەراستى ھەوت جۆر
شیفای تێدايە : لە کاتى ئازارى قورگدا لە لوتەو بە

(۱) رواه البخاري برقم (۵۶۹۲)، ومسلم برقم (۲۲۱۴).

شيويه دلۆپ دلۆپ ده كړيته ناو لوته وه، وه بۆ نازارى لا
ته نيشته كانيش له دهمه وه به كارده هينريټ^(۱).

له سوده كانى **دارى هيندى** ئيمامى (ابن حجر) ده لټت:
(وَقَدْ ذَكَرَ الْأَطِبَّاءُ مِنْ مَنَافِعِ الْقِسْطِ: أَنَّهُ يَدْرُ الطَّمْثَ
وَالْبَوْلَ، وَيَقْتُلُ دِيدَانَ الْأَمْعَاءِ، وَيَدْفَعُ السَّمَّ وَحُمَى

(۲) ئيمامى (ابن حجر) له رافهى فهرموده كه ده لټت: (كَذَا وَفَع
الْاِقْتِصَارُ فِي الْحَدِيثِ مِنَ السَّبْعَةِ إِلَى اثْنَيْنِ ، فَإِمَّا أَنْ يَكُونَ ذَكَرَ
السَّبْعَةَ فَأَخْتَصَرَهُ الرَّاوي أَوْ اقْتَصَرَ عَلَى اثْنَيْنِ لِوُجُودِهِمَا حِينَئِذٍ دُونَ
غَيْرِهِمَا) فتح الباري (۱۰/۱۴۹).

واته: لهم فهرموديه له جياتى كهوت جوړه شيفايه كه دووانى باس كراوه
، ئهمه ش يان ئه وه په يامبه رى خدا ﷺ باسى كهوت جوړه كهى
كردووه به لآم راويه كه دووانى باس كردووه يان له بهر ئه وهى ئهم دوو جوړه
باس كراوه چونكه له و سهرده مه ئهم دوو جوړه نه خوشييه هه بووه و دهر د و
نه خوشييه كانى تر نه بووه .

ئاشناکردنى موسلمانان به چارەسەرى نەخۆشییەکان

الرَّبْعِ وَالْوَرْدِ، وَيُسَخَّنُ الْمِعْدَةَ، وَيُحَرِّكُ شَهْوَةَ
الْجِمَاعِ، وَيُذْهِبُ الْكَافَ طَلَاءً^(۱).

واتە: پزیشکەکان هەندیك له سودەکانی داری هیندیان
باس کردوو، لهوانە: هاتنە خوارەوی خۆینی سوپی
مانگانە و میز ئاسان دەکات، وە کرمەکانی مەعیدە
دەکوژی، ژەهر و جوهرەکانی تا ناهیلێت، مەعیدە گەرم
دەکات، ئارەزوو بۆ جیماح دەجولێنێت، بەلەکی پومەت
ناهیلت.

و هەندیکی تر سودی تریان باس کردوو لهوانە: ئازاری
گورچیلەکان و هەلامات ناهیلێت، و هەندیکی تر دەلێن
تەنانت سودی بۆ لەوزەتینیش هەیە.

(۱) فتح الباري (۱۰/۱۴۹).

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نه خوڭشيبه كان

جا ئەم جوړه دەرمانه له هند و به تاييه ت له کشمير و له
(صين) يش ههيه، توپکل و رهگه کهى به کارديت، وه
بازرگانه عه ره به کانی پيشوو له ريگای دهریا دهیان هینا
بوپه ناوی نراوه (القسط البحري) هه ر وهك چۆن پيشی
دهوتریت (القسط الهندي)، وه رهنگه سپيه کهى پيى
دهگوتریت (القسط البحري) وه رهنگه ره شه کهشى پيى
دهگوتریت (القسط الهندي) وه ههروه ها له
فه رموده کانداه به (العود الهندي) هاتووه.

چۆنیه تی دهستکه وتنى و به کاره یینانى:

ئەم داره له بازار و له دوکانی به هارات فروشه کان دهست
ده که ویت که به هارای ههيه، يهك که وچکى چا تیکه ل به
په رداخیك ئاو ده کهیت و ده یخوئیته وه.

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره‌سەرى نەخۆشییەکان

۹- خورما:

پەيامبەرى خودا ﷺ دەفەرموئەت: (مَنْ تَصَبَّحَ كُلَّ يَوْمٍ
سَبْعَ تَمَرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ سُوءٌ وَلَا
سِحْرٌ)^(۱).

(۱) رواه البخاري برقم (۵۴۴۵)، ومسلم برقم (۲۰۴۷).

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

واتە: ھەرکەس بەیانی بە ھەوت خورمای عەجوە بکاتەوہ لەو رۆژەدا ژەھر و سیحر زیانی پێ ناگەيەنن.

وہ لە فەرمودەییەکی تردا پەيامبەری خودا ﷺ دەفەرمویت: **(فِي عَجْوَةِ الْعَالِيَةِ شِفَاءٌ أَوْ إِنَّهَا تَرِياقٌ أَوَّلَ الْبُكْرَةِ)^(١)**. واتە: خورمای عەجوەی سەرەوہی شاری

مەدینە شیفایە، یان دژە ژەھرە لە سەرەتای رۆژدا. وہ پەيامبەری خودا ﷺ دەفەرمویت: **(وَالْعَجْوَةُ مِنَ الْجَنَّةِ وَهِيَ شِفَاءٌ مِنَ السَّمِّ)^(٢)**.

(٢) رواه مسلم برقم (٢٠٤٨).

(١) رواه الترمذي برقم (٢٠٦٨) ، وابن ماجه برقم (٣٤٥٣) ، وصححه الألباني في (صحيح ابن ماجة) برقم (٢٧٨٣) .

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

واتە: خورمای عەجوە لە بەهەشتەوێە وە شیفایە لە ژەهر.

زانایانمان ڕاجیایان دەربارەى ئەوێ ئایا تەنها خورمای عەجوەى سەرەوێ شارى مەدینە مەبەستە یان ھەموو خورمایەك دەگریتەوێ وە باسکردنى عەجوەش وەكو نمونەییە ؟ ، كۆمەلێك لە زانایان بۆ ئەوێ ڕۆشتوون ئەم پاراستنەى لە فەرمودەكەدا باسكراوێ تایبەتە بە خورمای عەجوەى سەرەوێ شارى مەدینە، وە كۆمەلێكى تر بۆ ئەوێ ڕۆشتوون ئەم پاراستنەى لە فەرمودەكەدا باسكراوێ بە ھەموو جۆرەكانى خورما بەدێ دیت.

قَالَ الشَّيْخُ ابْنُ بَازٍ رَحِمَهُ اللَّهُ: (وَيُرْجَى أَنْ يَنْفَعَ بِذَلِكَ التَّمَرُ كُلُّهُ، لَكِنْ نَصَّ عَلَى الْمَدِينَةِ لِفَضْلِ تَمَرِهَا وَالْخُصُوصِيَّةِ فِيهِ، وَيُرْجَى أَنَّ اللَّهَ يَنْفَعُ بَقِيَّةَ

التَّمَرِ إِذَا تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ، وَقَدْ يَكُونُ ذَكَرَ ذَلِكَ
لِفَضْلِ خَاصٍّ وَمَعْلَمٍ خَاصٍّ لِتَمَرِ الْمَدِينَةِ لَا يَمْنَعُ مِنْ
وُجُودِ تِلْكَ الْفَائِدَةِ مِنْ أَنْوَاعِ التَّمَرِ الْأُخْرَى الَّتِي أَشَارَ
إِلَيْهَا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، وَأَظْنُهُ جَاءَ فِي بَعْضِ
الرُّوَايَاتِ مِنْ تَمَرٍ مِنْ غَيْرِ قَيْدٍ (١).

واته: تومید ده‌کریٔ خوی گه‌وره به هه‌موو خورماکانی
تر ئه‌و سووده بگه‌یه‌نیٔ به‌لام باسی مه‌دینه هاتووه له‌بەر
گه‌وره‌یی خورماکه‌ی و تاییه‌تکردنی، وه تومید ده‌کریٔ
خوی گه‌وره به‌هه‌موو خورماکانی تر ئه‌و سووده بگه‌یه‌نیٔ
ئه‌گەر که‌سیک به‌یانی بکاته‌وه به‌حه‌وت خورما، وه
ده‌کریٔ په‌یامبه‌ری خوا ﷺ خورمای عه‌جوه‌ی باس

(١) مجموعه فتاوی ابن باز (٨/١٠٩) .

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

کردبیت لەبەر فەزڵی و دیاریکردنی، ئەمە پێگر نییە
لەوێ خورماکانی تریش ئەم سودەیان تێدا بیت کە
پەيامبەری خوا ﷺ ئاماژەى پێکردوو، وە گومان دەبەم
لە هەندێک لە ریوایەتەکانی تر هاتوو بە خورما بەبێ
دیاریکردنی جۆرەکەى.

قَالَ الشَّيْخُ ابْنُ عُثَيْمٍ رَحِمَهُ اللَّهُ: (كَانَ شَيْخُنَا ابْنُ
سَعْدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ يَرَى أَنَّ ذَلِكَ عَلَى سَبِيلِ التَّمْثِيلِ، وَأَنَّ
الْمَقْصُودَ التَّمَرُّ مُطْلَقًا)^(١). واتە: مامۆستامان
(عبدالرحمن بن ناصر السعدى) پەرەمەتى خۆى لیبیت
واى دەبینى باسکردنى خورماى عەجوە لە فەرمودەکە
نەونەیکە لە جۆرى خورما، وە مەبەست هەموو خورمايەکە.

(١) الشرح الممتع (٥/١٢٣).

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره‌سەرى نەخۆشییەکان

بە گشتى لە ئىسلامدا خورما تايبەت کراوە، ھەرودە کو پەيامبەرى خودا ﷺ بە داىکە عائىشەى فەرموو: (يَا عَائِشَةُ بَيْتٌ لَا تَمَرُ فِيهِ جِيَاعٌ أَهْلُهُ، قَالَهَا مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا)^(۱). واتە: ئەى عائىشە مالىک خورماى تىدا نەبىت خەلکى ئەو ماله برسین، دووجار يان سى جار ئەمەى فەرموو.

۱۰- ئاردەوا:

پەيامبەرى خودا ﷺ دەفەرموئ: (التَّلْبِينَةُ مُجَمَّةٌ لِفُؤَادِ الْمَرِيضِ، تَذْهَبُ بِبَعْضِ الْحُزَنِ)^(۲).

(۲) رواه مسلم برقم (۲۰۴۶) .

(۱) رواه البخاري برقم (۵۴۱۷) ، ومسلم برقم (۲۲۱۶) .

واتە: ئاردەوا ئارامكەرەوھىيە بۆ دلى نەخۆش ھەندىك خەفەت لادەبات.

ئەم شىوازە خواردنە بەپىي شوین و خەلكەكان ناوھكەمى دەگۆرپىت بۆيە ئەم ناوانەمى پى دەوترىت (ئاردەوا ، ھەلوا)
وھ ناوى تریش، وھ زۆر جار لای خۆمان ئافرەت مندالى
بىت بۆى دروست ئەكرىت، بەلام تايبەت نىيە بە كاتى
مندالبونەوھ بەلكو لە ھەر كاتىك ويستت لى بوو دەتوانىت
دروستى بكەيت و بىخۆيت، لە داىكە عائشەوھ ھاتووھ لە
كاتى وھفاتى كەسىكدا فەرمانى بە خزمە نزىكەكانى
مردووھكە كرددووھ ئەم خواردنە دروست بكەن و بىخۆن^(۱).

شىوازى دروستکردنى ئەم خواردنە:

شىوازى يەكەم: ئاردەكە بە وشكى دەخەيتە سەر ئاگر
لەناو شتىكدا كە روڤى تىدا بىت تاوھكو رەنگەكەى قاوھىيى

(۲) رواه البخاري برقم (۵۴۱۷) ، ومسلم برقم (۲۲۱۶) .

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

دەبیتهوه دواتر ئاو شەکری تێدەکریت و تێکەڵ دەکریت تا به تهواوی خەس ئەبیتهوه ئەوکات دەخوریت.

شیوازی دووهم: ئارد و ئاو شەکرەکه تێکەڵ دەکریت و تێکەڵ دەکریت لەناو شتیکدا که رۆنی تێدا بیت لەسەر ئاگر تاوه کو خەس ئەبیتهوه پاشان دەخوریت. وه دەکریت هەنگوینیشی تێبکریت هەندیک جار.

۱۱- کل (چاو پرەشتن):

پەيامبەرى خدا ﷺ دەفەرمویت: (اَكْتَحِلُوا بِالْإِثْمِدِ فَإِنَّهُ يَجْلُوا الْبَصَرَ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ)^(۱).

(۱) رواه الترمذي برقم (۱۷۵۷) ، وصحّحه الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب) برقم (۲۱۰۴) .

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

واتە: چاوتان پرەشن بە (الإِثْمَد) لەبەرئەوێ یەن پونتر

دەکاتەو و موی برژانگ دەچینێت و گەشەى پى دەدات.

(الإِثْمَد): جوړیکە لە باشتەین جوړەکانى کل لە حىجاز و

مەغریب و أصبهان و ئەو شوینانە هەیه، لە بنچینەدا لە

بەردىكى رەشى سوراویەو دەردەهینریت.

و لە فەرمودەیه کى تردا پەيامبەرى خودا

دەفەرمویت: (إِنَّ خَيْرَ أَكْحَالِكُمْ الإِثْمَدُ يَجْلُوا الْبَصَرَ

وَيُنْبِتُ الشَّعَرَ)^(١).

واتە: بەراستى لە باشتەین کلە کانتان (الإِثْمَد)ە.

(٢) رواه أبو داود برقم (٣٨٧٨) ، والنسائي برقم (٥١١٣) ، وابن

ماجه برقم (٣٤٩٧) ، وصححه الألباني في (صحيح ابن ماجه)

برقم (٢٨١٩) .

ئاشناکردنى موسلمانان به چارهسەرى نەخۆشییەکان

لەبەرئەوێ بینین ڕووتر دەکاتەوێ و موی برژانگ دەچێنێت و گەشەى پێ دەدات.

وێ لە فەرمودەى کى تردا پەيامبەرى خودا ﷺ دەفەرمویت: (**عَلَيْكُمْ بِالْإِثْمِ فَإِنَّهُ مَنِبْتَهُ لِلشَّعْرِ، مَذْهَبَةٌ لِلْقَدَى، مَصْفَاةٌ لِلْبَصَرِ**)^(۱).

واتە: دەست بگرن بە کڵەوێ لە جۆرى (الإثم) لەبەرئەوێ موی برژانگ دەچێنێت و گەشەى پێ دەدات، لادەرى پیسێ چاوێ، پاککەرەوێ بە جۆرێ بینین ڕۆشن دەکاتەوێ .

(۱) رواه الطبراني في الكبير برقم (۱۸۳) ، وحسنه المنذري والعراقي وابن حجر ، وحسنه الألباني في (سلسلة الأحاديث الصحيحة) برقم (۶۶۵) .

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سهرى نه خوشييه كان

كل نه گهر وه كو چاره سهر به كار بيت بى جياوازى زانايان دروسته و سوننه ته بو پياوان و ئافره تان، خو نه گهر وه كو جوانى به كار هات ئهوا بو ئافره تان بى راجياوازى زانايان دروسته به لام بو پياوان جيگه راجياوازى زانايانه.

قَالَ الشَّيْخُ مُحَمَّدُ بْنُ صَالِحِ الْعُثَيْمِينِ:
(وَالَاكِتِحَالُ نَوْعَانِ: أَحَدُهُمَا: اكْتِحَالٌ لِتَقْوِيَةِ الْبَصَرِ،
وَجَلَاءِ الْغِشَاوَةِ مِنَ الْعَيْنِ، وَتَنْظِيفُهَا وَتَطْهِيرُهَا بِدُونِ
أَنْ يَكُونَ لَهُ جَمَالٌ، فَهَذَا لَا بَأْسَ بِهِ، بَلْ إِنَّهُ مِمَّا
يَنْبَغِي فِعْلُهُ لِأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَكْتَحِلُ فِي عَيْنَيْهِ
وَلَا سِيَّمَا إِذَا كَانَ بِالْإِثْمِدِ.

الثَّانِي: مَا يَقْصَدُ بِهِ الْجَمَالُ وَالزَّيْنَةُ فَهَذَا لِلنِّسَاءِ
مَطْلُوبٌ، لِأَنَّ الْمَرْأَةَ مَطْلُوبٌ مِنْهَا أَنْ تَتَجَمَّلَ
لِزَوْجِهَا، أَمَّا الرِّجَالُ فَمَحَلُّ نَظَرٍ، وَأَنَا أَتَوَقَّفُ فِيهِ، وَقَدْ

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

يُفَرِّقُ فِيهِ بَيْنَ الشَّابِّ الَّذِي يُخْشَى مِنْ اكْتِحَالِهِ فَتْنُهُ
فَيَمْنَعُ وَبَيْنَ الْكَبِيرِ الَّذِي لَا يُخْشَى ذَلِكَ مِنْ اكْتِحَالِهِ
فَلَا يَمْنَعُ (١).

واتە: چاۋ رەشتن دوو جۆرە، **يەكەميان:** چاۋ رەشتن يەكەميانە بۆ
بەهيژ کردنى بينين و لادانى بەر بەستىك لە پيش چاۋ و پاك
کردنەوێ بەبى ئەوێ جوانى هەيىت، ئەمە كيشەى تيدا
نييه بەلكو باشتەر وايە بكرىت، چونكە پەيامبەرى خودا
ﷺ هەردوو چاۋى دەرشت بەتايبەتى ئەگەر بە جۆرى
(الإثم) يىت.

دووهم: مەبەست پيى جوانى يىت، ئەمە بۆ ئافرەتان
داواكراوە، چونكە ئافرەت داۋاى لى كراوە بۆ پياوھەكەى
خۆى جوان بكاتەو، بەلام بۆ پياۋان، جيگەى تيرپوانينه، وە

(١) مجموع الفتاوى للشيخ العثيمين (١١/٧٣).

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سهرى نه خوښييه كان

من تييدا ده وه ستم، وه ده كریت جياكارى بكریت له نيوان
گه نجیك كه چاو ره شتنه كهى ده بیته فیتنه نهوا ریگری لی
ده كریت، وه كه سیكى گه وره كه چاو ره شتنه كهى نابيته
فیتنه نهوا ریگری لی ناکریت.

۱۲- خه نه كردن:

له (سَلَمَى) وه خزمه تكارى په يامبهرى خودا ﷺ
ده فهرمویت: (مَا كَانَ أَحَدٌ يَشْتَكِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ

وَجَعَا فِي رَأْسِهِ إِلَّا قَالَ: احْتَجِمْ، وَلَا وَجَعَا فِي رِجْلَيْهِ
إِلَّا قَالَ: اخْضِبْهُمَا ^(١).

واتە: هیچ کەس نەبوو ناپەرەختی بردییتە لای پەيامبەری
خودا ﷺ لە ئازاریک لە سەریدا ئەوا پیتی وتوو:
کەلەشاخ بکە، وە لە ئازاریک لە قاچیدا ئەوا پیتی وتوو:
هەردوو قاچت بگرە لە خەنە.

وہ ہر وہا ہەر لە (سَلَمَى) وە دەلیت: (مَا يَكُونُ
بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ قُرْحَةٌ وَلَا نَكْبَةٌ إِلَّا أَمَرَنِي رَسُولُ
اللَّهِ أَنْ أَضَعَ عَلَيْهَا الْحَنَاءَ) ^(٢).

(١) رواه أبو داود برقم (٣٨٥٨) ، وحسنه الألباني في (صحيح أبي
داود) بالرقم المذكور .

(٢) رواه الترمذي برقم (٢٠٥٤) ، وصححه الألباني في (صحيح الترمذي)
بالرقم المذكور .

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

واتە: ھەركات پەيامبەرى خودا ﷺ برینىكى قورس يان سوکى تووش بووايه ئەوا فەرمانى پى ئەکردم شوینی برینه که بگرم له خەنه.

کەواتە لە میانى ئەم دوو فەرموودەییەوه بۆمان دەرده که ویت پەيامبەرى خودا ﷺ خەنەى وه کو چاره سەر به کارهیناوه.

تېبینیه کی گەنگ: دەست و قاچ لە خەنه گرتن تايبەتمەندى ئافرەتانه نەك پیاوان، بۆیه دروست نییه بۆ پیاویك دەست و قاچی لە خەنه بگریت وه خو شوبهاندنه به ئافرەتان که لەعەنتى لەبارەوه هاتوو، تەنها پرچ و قژی نەبیّت که دروسته لە خەنەى بگریت به بەلگەى ئەو فەرموودەییە که

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سهرى نه خوشييه كان

په يامبهري خودا ﷺ ده فرمويټ: (**إِنَّ أَحْسَنَ مَا غُرِبَ بِهِ الشَّيْبُ الْحِنَاءُ وَالْكُثْمُ**)^(۱).

واته: باشتري شتيك كه قز و پرچى سپى پياوانى پى بگوردرېت خه نه و سمه يه^(۲)، به لام خو ټه گهر پياويك وه كو چاره سهر به كارى هيټا بو قاجى ياخود ده ستى ټه وا دروسته به به لگه ي فرموده كه ي (**سَلَمَى**) كه باسكرا.

۱۳- شيرى و شتر:

(۱) رواه الترمذي برقم (۱۷۵۳)، وصححه الألباني في (صحيح الترمذي) بالرقم المذكور .

(۱) جوړيکه له رووهك له يه مهن هه يه کاتيک سهر و ريشى پى ږهنگ ده کريت ږهنگيکى ږهش به رهو سور دهرده چيټ ، به لام ږهنگى خه نه سوور دهرده چيټ ، خو ټه گهر خه نه و سمه تيکه ل کرا ږهنگيک دهرده چيټ له نيوان ږهش و سوور .

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سهرى نه خوښييه كان

(انس) ى كورې (مالك) خوا لى رازى بيت
دهه رمويت: (قَدِمَ أَنَسٌ مِنْ عُكْلٍ أَوْ عُرَيْنَةَ، فَاجْتَوَا
الْمَدِينَةَ، فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ بِلِقَاحٍ وَأَنْ يَشْرَبُوا مِنْ
أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا .. الحديث)^(۱).

واته: خه لكانيك له هوزى (عوكل) يان (عورهينه)
هاتن بو مهدينه، كهش و ههواى مهدينه يان پى نه كهوت و
نه خوش كهوتن په يامبهري خودا ﷺ فه رمانى پى كردن
برون بو لاي وشتره شيرده ره كان و له شير و ميزى بخونه وه.

چهند پونكردنه وه يه كى پيوست له سهر ميزى وشتر:

۱- ته مه فه رموده ي په يامبهري خودايه ﷺ و گومان له
راستيه تى فه رموده كه نيه، چونكه له هه ردوو
په رتووكى (البخاري) و (المسلم) دا هاتووه كه

(۲) رواه البخاري برقم (۲۳۳)، و مسلم برقم (۱۶۷۱).

ئاشناکردنى موسلمانان به چارهسەرى نەخۆشییەکان

دوو راستترین کتیبىن لە دواى قورئانى پیرۆز وە ئوممەتى ئیسلام کۆدەنگن لەسەر راستى و دروستى ئەو دوو کتیبە .

۲- بنچینە لە میزی مرۆڤ و ئازەلدا پیسییە جگە لە میزی ئەو ئازەلانەى گۆشتیان دەخوریت، بەلام بۆ خواردنەو تەنھا میزی وشتەر دروستە بوخريتەو تەویش بۆ چارەسەر.

۳- خواردنى میزی وشتەر لە کاتى پيويستى (الضرورة) دەخوريتەو بۆ نەخۆشییەك كە توشت بوو، نەك هەركات ويستت لیبت بىخويتەو و بلیى شىفایە نەخیر نابیت وەكو زانایانمان دەلین.

۴- وە لە پروو تەندروستى و بزیشکیە كەشەو سەلمیندراو كە میزی وشتەر چارەسەرى تیدایە.

۱۴- دوگی مەرى عەرەبى:

ئاشناکردنى موسلمانان به چارهسەرى نەخۆشییەکان

پەيامبەرى خودا ﷺ دەفرمويّت: (شِفَاءُ عِرْقِ النَّسَاءِ ،
أَلِيَّةٌ شَاةٌ أَعْرَابِيَّةٌ - وفي رواية - (أَلِيَّةٌ كَبَشٌ عَرَبِيٌّ
أَسْوَدَ لَيْسَ بِالْعَظِيمِ وَلَا بِالصَّغِيرِ)^(۱) ، تُذَابُ ، ثُمَّ تُجَزَّأُ
ثَلَاثَةَ أَجْزَاءٍ ، ثُمَّ يُشْرَبُ عَلَى الرِّيقِ فِي كُلِّ يَوْمٍ
جُزْءٌ^(۲)) . واتە: چارهسەرى نەخۆشى عِرْقِ النَّسَاءِ (ئەم

نەخۆشییە بریتییه لە ئازاریکی توند لە خوارەوی بېرپەى
پشت تا ماسولکەى دانىشتن (سمت) تا دواوەى پان و
خوارەوی ئیسقانى پى دريژ دەبیتهوه) چارهسەرەکەى
(دوگی) مەپێکی عەرەبى ڕەش کە نە زۆر گەورە بێت نە

(۱) رواه أحمد برقم (۱۳۲۹۵) ، وقال محققو المسند : إسناده صحيح على شرط الشيخين .

(۲) رواه ابن ماجه برقم (۳۴۶۳) ، وصحّحه الألباني في (صحيح ابن ماجه)
بالرقم المذكور .

ئاشناکردنى موسلمانان به چارهسەرى نەخۆشىيەكان

زۆر بچوك دەتوئىنرئىتەو، پاشان دەكرئتە سى بەشەو و لە سەرەتاي رۆژ بە سكى بەتال دەخورئىتەو و هەر رۆژە و بەشيك.

رونکردنەو ەيەك لەسەر ئەم باسە:

۱- كاتىك پەيامبەرى خودا ﷺ دەفەرموئىت: (شاة أعرابية) واتە ئەو مەرەى لە دەشت بەخىو دەكرئت و بە لەوهرى سروشتى دەژئت و لە جۆرەكانى روهكى سروشتى دەخوات نەك مەرئك ئالىك يان گەنم يان جو يان نەنە رەق يان پاشماوهرى خواردنى ئادەمىزاد دەخوات.

۲- پئويستە مەرەكە مام ناوهند بئت چونكە ئەگەر زۆر گەورە بئت دوگەكەشى گەورە دەبئت ئەوكات ناتوانرئت بوخرئت و خواردنى دەبئتە زيان وە ئەگەر زۆر بچوكئش بئت مەبەستەكە ناپئكئت.

وە دەربارەى چۆنىيەتى دروست بوونى ئەم نەخۆشىيە ئىمامى (ابن القيم) دەلئت: (فَإِنَّ هَذَا الْمَرَضَ يَحْدُثُ

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره‌سەرى نەخۆشییەکان

مِنْ يُبْسِ، وَقَدْ يَحْدُثُ مِنْ مَادَّةٍ غَلِيظَةٍ لَرَجَةٍ، فَعِلَاجُهَا بِالْإِسْهَالِ، وَالْأَلْيَةُ فِيهَا الْخَاصِيتَانِ: الْإِنْضَاجُ، وَالتَّلِينُ، فَفِيهَا الْإِنْضَاجُ وَالْإِخْرَاجُ، وَهَذَا الْمَرَضُ يَحْتَاجُ عِلَاجَهُ إِلَى هَذَيْنِ الْأَمْرَيْنِ...^(۱). **واته:** ئەم نەخۆشییە لە میانى

وئشکبۆنەووە دروست دەبیّت، وە هەندیک جار بەهۆی بوونی مادەیه‌کی لینجی توندەووە دروست دەبیّت، چاره‌سەری بەشلبۆنەووە ماسولکەکانە، وە دوگی ئازەلی عەرەبی دوو تایبەتمەندی تێدایە: بۆژانەووە ماسولکەکان و نەرم بوونی ئەو وئشکیە دروست بووە، بۆیە ئەم دوگە ئیشی بۆژانەووە و دەرکردنی ئەو مادە لینجە توندەیه، ئەم نەخۆشیەش پێویستی بەم دوو چاره‌سەریە.

(۱) زاد المعاد (۶۶/۴).

۱۵- ئاوى سارد:

پەيامبەرى خودا ﷺ دەفەرموئەت: (الْحُمَى مِنْ فَيْحِ

جَهَنَّمَ، فَأَبْرِدُوهَا بِالْمَاءِ)^(۱).

واتە: تا و گەرم بوونی لەش لە گەرمى دۆزەخەوێ،
ساردی بکەنەو بە ئاو.

لە فەرموودەیه‌کی تردا هاتوو: (عَنْ أَسْمَاءَ: أَنَّهَا كَانَتْ
تُؤْتِي بِالْمَرْأَةِ الْمُوعُوكةَ، فَتَدْعُو بِالْمَاءِ، فَتَصُبُّهُ فِي
جَيْبِهَا، وَتَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اِبْرِدُوهَا
بِالْمَاءِ، وَقَالَ: إِنَّهَا مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ)^(۲).

(۱) رواه البخاري برقم (۳۲۶۴)، ومسلم برقم (۲۲۰۹).

(۱) رواه البخاري برقم (۵۷۲۴)، ومسلم برقم (۲۲۱۱) واللفظ له

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

واتە: لە ئەسمائەو: ئافرەت دەھیندرا بۆ لای کە تاي هەبوایە، داوای ئاوی دەکرد و دەیکرد بە سنگیدا (یەخەى کراسەکەى)، وە دەیوت: پەيامبەرى خودا ﷺ دەیفەرموو: ساردی بکەنەو بە ئاو، وە دەیفەرموو: بەراستى ئەم گەرمییە لە گەرمى دۆزەخەوێە.

لە فەرموودەى کى تردا پەيامبەرى خودا ﷺ دەفەرمویت: (إِذَا حُمَّ أَحَدُكُمْ فَلْيُسِّنْ عَلَيْهِ الْمَاءُ الْبَارِدُ ثَلَاثَ لَيَالٍ مِنْ السَّحَرِ)^(١).

واتە: ئەگەر هەركەس لە ئێوە تاي هەبوو با ئاوی ساردى بەسەردا بکەیت سێ شەو لە پارشێودا.

هەربۆیە ئیستا زانستى پزىشكى سەردەم (الطَّبِّ الحديث) ئەوێ ئاشکرا کردووە کە ئاوی سارد چارەسەرە

(٢) حَسَنَةُ الْأَلْبَانِي فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ) بَرَقَم (٤٩٧).

ئاشناکردنى موسلمانان به چارهسەرى نەخۆشییەکان

بۆ نەخۆشى پيىست تەنانت ھەندىك دەلّين چارەسەرە بۆ
سەرەتان و شيرپەنجەى مەمك، وە ئەگەر ديقەتى قورئان
بدەين دەبينين خواى گەرە شيفاي پەيامبەر ئەيوب بە ئاوى
سارد دەدات، خواى گەرە دەفەرمويّت بە پەيامبەر
ئەيوب: ﴿أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ (١).

واتە: بە قاچەكانت لە زەوى بدە ئاويكى ساردت بۆ
ھەلدەقولیّت خۆتى پى بشۆ و لیى بخۆرەوہ.

۱۶. داخکردن:

پەيامبەرى خودا ﷺ دەفەرموئەت: (الشِّفَاءُ فِي ثَلَاثَةٍ ... كَيْهٌ نَارٍ وَأَنْهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيْ)^(۱).

واتە: شىفا لە سێ شت داىە ... - يەكێك لەوانە - داخکردن بە ئاگر وە پێگى داخکردن بە ئاگر دەكەم لە ئومەتەكەم.

پەيامبەرى خودا ﷺ لە فەرموودەيەكى تردا دەفەرموئەت: (إِنْ كَانَ فِي شَيْءٍ مِنْ أَدْوِيَّتِكُمْ أَوْ يَكُونُ فِي شَيْءٍ مِنْ أَدْوِيَّتِكُمْ خَيْرٌ فَفِي ... لَذَعَةٍ بِنَارٍ تُوَافِقُ الدَّاءَ وَمَا أَحَبُّ أَنْ أَكْتُوِيَ)^(۲).

(۱) رواه البخاري برقم (۵۲۶۹).

(۲) رواه البخاري برقم (۵۶۸۳)، ومسلم برقم (۲۲۰۵).

واتە: ئەگەر لە شتێک لە چارەسەرە کانتاندا چارەسەر
هەبێت ئەوا ... لە داخکردنایە بەر نەخۆشییە کە بکەوێت
وێ من حەزم لە داخکردن نە بیکەم.

پونکردنە وە یەکی پێویست:

زانایان لە ڕاڤەى ئەو فەرموودانەى لەم باسەدا هاتوو
دەڵێن هەموو ئەو فەرموودانەى ڕیگری دەکەن لە داخکردن
بە ئاگر بۆ (کەراھەتە) بەو مانایەى ئەگەر توانرا بە جگە
لە داخکردن چارەسەر بە کار بێت باشتەر و چاکترە، خو ئەگەر
داخکردن بە کارهات لە کاتى پێویستى (الحاجة) ئەوا
دروستە و هاوێلان بە کاریان هیناوێ وێ چارەسەر و شیڤای
تێدایە باذن الله.

ئاشناکردنى موسلمانان به چارهسەرى نەخۆشییەکان

۱۷. تیکەڵ کردنى لیكى مروّف و خوّل له گەڵ
روقیه دا:

له دایكه عائیشه وه دهفه رمویت: (اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ
يَقُولُ لِلْمَرِيضِ: بِسْمِ اللّٰهِ تُرْبَةُ اَرْضِنَا، بَرِيْقَةٌ بَعْضِنَا،
يُشْفَى سَقِيمُنَا بِاِذْنِ رَبِّنَا)^(۱).

واته: بهراستی په یامبه‌ری خودا ﷺ له روقیه‌ی نەخۆشدا
دهی‌فه‌رموو: به‌ناوی خودای گه‌وره خۆڵی زه‌ویه‌که‌مان، به
لیکی هه‌ندی‌که‌مان، ده‌بیته شیفا و چاره‌سه‌ر بۆ نەخۆشان به
ئیزی پەرۆه‌ردگارمان.

وه مانای فه‌رمووده‌که وه‌کو زانایان ده‌فه‌رموون
به‌م شی‌وازه‌یه: (وَمَعْنَى الْحَدِيثِ أَنَّهُ يَأْخُذُ مِنْ رِيقِ
نَفْسِهِ عَلَى أَصْبَعِهِ السَّبَّابَةِ ثُمَّ يَضَعُهَا عَلَى التُّرَابِ

(۱) رواه البخاري برقم (۵۷۴۵)، ومسلم برقم (۲۱۹۴).

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

فَيَعْلَقُ بِهَا مِنْهُ شَيْءٌ فَيَمْسَحُ بِهِ عَلَى الْمَوْضِعِ الْجَرِيحِ
أَوِ الْعَلِيلِ، وَيَقُولُ هَذَا الْكَلَامَ فِي حَالِ الْمَسْحِ (١).

واتە: مانای فەرموودەکە ئەوەیە پەنجەى شایەتومانى بە
لیکی خۆی تەر دەرکات، پاشان پەنجە تەرەکەى دەرکاتە سەر
خۆل بۆ ئەوەى هەندیک خۆل پێوە بێت، پاشان دەیهێنێت
بە شوینی برین یان نەخۆشییەکەدا، وە ئەو قسەى دەلیت
لە کاتى پێ هێنانەکەدا.

پرسیار ئەوەیە ئایا ئەم کارە تایبەتە بە پەيامبەرى خودان
یان گشتییە و بۆ هەموو کەسێکە؟ وە ئایا تایبەتە بە
خۆلێ مەدینەو یان هەموو خۆلێک دەگرێتەو؟

(١) شرح النووي على صحيح مسلم (١٨٤/١٤) ، فتح الباري
(٢٠٨/١٠) ، زاد المعاد لابن القيم (١٨٦/٤-١٨٧) .

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

بۆ وەلامى ئەم دوو پرسىيارە دەروینه خزمەت فەتوا و وتەى زانایانمان لەسەر ئەم باسە:

۱/ پرسىيار لە (اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء) كراوە كە پێك هاتبوون لە:

عبد العزيز بن عبد الله بن باز - سەرۆكى لیژنە.

عبد العزيز آل الشيخ - جیگرى سەرۆكى لیژنە.

صالح الفوزان - ئەندام.

بكر أبو زيد - ئەندام.

دەقى پرسىيارەكە:

وَرَدَ فِي صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ
كَانَ يَقُولُ لِلْمَرِيضِ: بِسْمِ اللَّهِ تَرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةٍ
بَعْضِنَا، يُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا.

ئاشناکردنى موسلمانان به چاره سەرى نەخۆشییەکان

وَهَلْ قَوْلُهُ (**بَرِيْقَةٌ بَعْضُنَا**) تَدُلُّ عَلَى تَخْصِيصِ
الْبَعْضِ دُونِ الْبَعْضِ الْآخِرِ ؟ كَمَا أَمَلُ مِنْ سَمَاحَتِكُمْ
شَرْحُ الطَّرِيقَةِ الصَّحِيْحَةِ لِتَطْبِيقِ هَذَا الْحَدِيثِ عَمَلِيًّا.

واتە: لە سەحیحی بوخاریدا هاتوووە لە دایکە عایشەووە
(دواتر فەرمودەکە دەهینیت)، ئایا وتەى (تفى
هەندیکمان) بەلگەیه لەسەر ئەوێ تاییبەتە بە هەندیکەووە
جگە لە هەندیکى تر؟ تۆمیدەوارین لە بەرێزتان رێگای
دروستى ئەم فەرمودەیه مان بۆ راقە بکەن بۆ جیبەجێکردنى
لە پەروى کردارییهووە.

الجواب:

هَذَا الْحَدِيثُ عَلَى ظَاهِرِهِ، وَهُوَ أَنَّ يَعْمَدَ الرَّاقِي إِلَى بُلٍّ أَصْبَعِهِ بَرِيقٍ نَفْسِهِ ثُمَّ يَمَسُّ بِهَا التُّرَابَ، ثُمَّ يَمْسَحُ بِأَصْبَعِهِ عَلَى مَحَلِّ الْوَجَعِ قَائِلًا هَذَا الدُّعَاءُ، وَأَكْثَرُ الْعُلَمَاءِ عَلَى أَنَّ هَذِهِ الصِّفَةَ عَامَّةٌ لِكُلِّ رَاقٍ وَلِكُلِّ أَرْضٍ، وَذَهَبَ بَعْضُهُمْ إِلَى أَنَّ ذَلِكَ مَخْصُوصٌ بِرَسُولِ اللَّهِ وَبِأَرْضِ الْمَدِينَةِ، وَالصَّحِيحُ هُوَ الْأَوَّلُ لِعَدَمِ الْمَخْصَصِ (١).

واته: ئەم فەرموودەییە لەسەر ڕووە شەكەییەتی، ئەویش ئەو هیە ئەو كەسەى ڕوقیە دەكات پەنجەى بە لیكى خۆى تەر دەكات و پاشان دەیهێنیت بە خۆلدا، پاشان پەنجەى

(١) اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء (٧٧/١-٧٨) المجموعة الثانية .

ئاشناکردنى موسلمانان به چارەسەرى نەخۆشییەکان

دەھینیت بەسەر شوینی ئازارەكەدا و ئەم دوغایە دەخوینیت، زۆرینەى زانایان لەسەر ئەوەن ئەم شیوازە گشتگیرە بۆ ھەموو كەسێك كە ڕوقیە دەكات و ھەموو زەویيەك، وە ھەندیکیشیان بۆ ئەو ڕۆشتوون ئەمە تاییبەتە بە پەيامبەرى خداوہ ﷺ وە بە زەوى مەدينە، وە راستیش وتەى يەكەمە لەبەر نەبوونی بەلگەيەك تاییبەتى بکات.

پونکردنەوہیەكى گەنگ لێرەدا:

دەبیت ئەوە بزانریت كە ئەمە تەبەرۆكکردن نییە بە لێكەوہ بەلكو تەنھا تێكەڵ كردنى لێكى ئادەمیزادە لەگەڵ خۆلدا كە جۆرە شیفایەكى تێدایە بە ویستی خودا چونكە - وەك زانرا - ئەمە تاییبەت نییە بە پەيامبەرى خداوہ ﷺ بەلكو ھەموو كەسێك بۆى ھەيە ئەو كارە ئەنجام بدات ئەمەش زۆر ڕوون و ئاشكرايە، وە ئەگەر بوتريت ئەمە

ئاشناکردنى موسلمانان به چارەسەرى نەخۆشییەکان

تەبەرۆك بوو بە لێكى پەيامبەرى خودا ﷺ ئەوكات ئەبێت بوتريت ئەم كارە تايبەتە بەووە وە هېچ كەسێكى تر بۆى نىيە ئەنجامى بدات چونكە تەنها لێكى پەيامبەرى خودا ﷺ بۆ تەبەرۆكە نەك لێكى تر.

پوختەى باسەكە: زۆرىنەى زانايان لەسەر ئەوەن ئەم شىوازە تايبەت نىيە بە پەيامبەرى خودا ﷺ و خۆلى شارى مەدينە بەلكو گشتگيرە بۆ هەموو كەس و هەموو زەويەك، وە كۆمەلێكى كەمىنە لە زانايان لەسەر ئەوەن ئەمە تايبەتە بە پەيامبەرى خودا ﷺ و خۆلى شارى مەدينە والعلم عند الله.

ئاشناکردنى موسلمانان به چارهسەرى نەخۆشییەکان

له کۆتاییدا دەلێم:

هەموو ئەوانەى باسکرا (١٧) خال بوون لەسەر ئەو
شته سروشتیانەى کە پەرەردگار وەکو شیفای و چارهسەرى
داناو له قورئان و سوننەت بو ئیمەى موسلمان کە بەکارى
بهینین لەگەڵ پشت بەستنى تەواومان بە خاى گەورە
دەبێتە شیفای باذن الله، - بەندەش - هەستا بە
کۆکردنەوهى و ئامادەکردنى بەم شیوازە ...
دواکارم له پەرودەیینى مەزن ئەم نوسراو بەچوکه مان لى
وهربگریت و تەرازووى چاکەى دایک و باوکمانى لى بيبەش
نەکات، اللهم آمین.

وصلّى الله وسلّم على نبينا محمد وعلى آل محمد

مالپەرى بەهەشت و وەلامەکان

ba8.org walamakan.com

